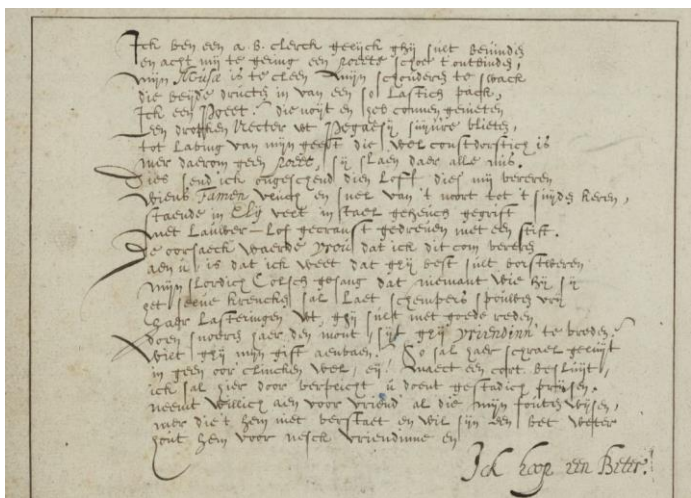
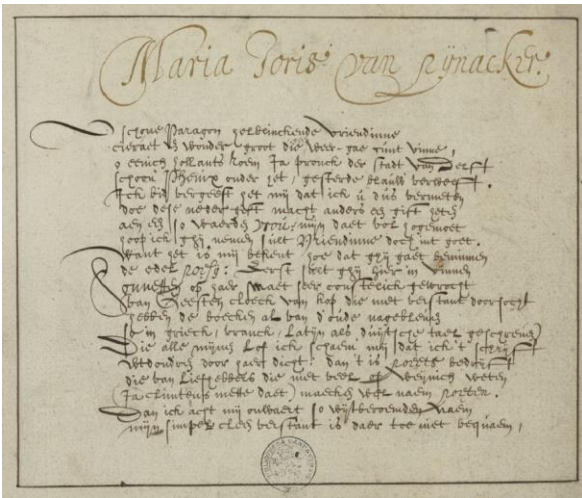

Een gedicht voor de bruid

Willem en Maria

Gedicht van Willem de Langue voor Maria Joris van Pijnacker

Schone Paragon, helblinckende vriendinne
 cieraet en wonder groot, die geen weer-gae cunt vinne
 o, eenich hollants roem, ja pronck der stadt van Delft
 schoon' Phenix onder het gesterde blauw verweeft
 Ik bid vergeeft het mij dat ick u dus vermeten
 doe dese neder gift macht anders een gift heten
 aen een so waerden Vroue, mijn daet vol hogemoet
 hoop ick ghij nemen sult Vriendinne doch int goet
 want het is mij bekent hoe dat ghij gaet beminnen
 de edel Poesij: Eerst sult ghij hier in vinnen
 Sonnetten op haer maet, seer constelijck gewrocht,
 (van Geesten cloeck van kop, die met verstant doorsocht
 hebben de boecken al van d'oude nagebleven
 so in grieck, vranck, Latijn als duijtsche tael geschreven)
 Die alle mijnen lof ick schaem mij dat ick 't schrijff
 uiddondren(?) door haer dicht: dan 't is poets bedrijff
 die van liefhebbers die niet veel of weijnich weten

(ja cluntens mette daet) maecken wel naem poeten
dan ick acht mij onwaert so wijtberoemden naem
mijn simpel cleen verstant is daer toe niet bequaem.

Ick ben een a.b. clerck gelijk ghij sult bevinden
en acht mij te gering een poets schoe t' ontbinden
mijn Acusa(?) is te cleen, mijn schouderen te swack
die beijden dructen in van een so lastich pack,
Ick een poeet, die noijt en heb connen genieten
een dropken Necter uut Pegaesij suiivre vlieten
tot laving van mijn geest die wel constdorstich is
mer daerom geen poeet, sij slaen daer alle mis
dies send ick ongeschend dien loff, dies mij vereren
wiens Famen vluch en snel van 't noort tot 't suiijden keren
staende in Elij velt in stael geheuch gegrift
met lauwer-lof gecranst gedreven met een stift
de oorsaeck waerde vrou, dat ick dit com vereren
aen u, is dat ick weet dat ghij best sult borstweren
mijn slordich Colsch gesang dat niemant wie hij sij
het selve krencken sal, laet schempers spouwen vrij
haer lasteringen uut, ghij sult met goede reden
doen snoeren haer de mont, sijt ghij vriendinn' te vreden
wilt ghij mijn gift aanvaen? So sal haer schrael geluijt
in geen oor clincken wel, eij! maect een cort besluijt
ick sal hier door verplicht u doet gestadich prijsen
neemt willich aen voor vriend al die mijn fouten wijsen
mer die 't hem niet verstaet en wil sijn een bet weder
hout hem voor nesck(?) vriendinne en Ick Hoop Een Beter.

(Transcriptie Aart Struijk)